
Když zrovna nestuduji nebo nepozoruji ptáky, kreslím

Když zrovna nestuduji nebo nepozoruji ptáky, kreslím

„Při kreslení ptáků mi pomáhá to, že často pozoruji, jak vypadají a jak se chovají,“ říká Martina Nacházelová, studentka biologie na [Přírodovědecké fakultě UK](#) a vítězka posledního ročníku soutěže [Věda je krásná](#) v kategorii Vědecká ilustrace. Připomíná tak vedle kreslení svůj další velký koníček, kterým je tzv. birdwatching.

Mají stativový dalekohled s vysokým zvětšením, na krku se jim vedle dalšího dalekohledu obvykle houpá také fotoaparát a hlavně milují ptáky všeho druhu. Řeč je o birdwatcherech, tedy o lidech, kteří tráví každou volnou chvíli pozorováním ptáků. Mezi ně patří už po několik let i Martina Nacházelová.

„Asi před šesti lety jsme jeli s tátou do Keni. Pozorovali jsme nosorožce, lvy a slony. Říkala jsem si, že když už tam jedu, byla by škoda nepodívat se také na ptáky, protože jich tam žije přes tisíc druhů. Jejich pozorování mi přišlo moc zábavné, a tenhle koníček mi od té doby už zůstal,“ vzpomíná Martina Nacházelová a vysvětluje, že i díky němu se jí teď ptáci lépe kreslí, protože má detailně vyzorováno, jak se který druh chová či pohybuje.

Kreslením se baví odmalička, absolvovala různé kurzy a uvažovala také, že by se přihlásila na některou z uměleckých vysokých škol. Přišla však na to, že výtvarnému umění se může věnovat i bez vysokoškolského vzdělání, biologii by se ale sama nenaučila. Proto zvolila Přírodovědeckou fakultu, kde nakonec také poprvé veřejně ocenili její výtvarnou práci. Na podzim Martina přihlásila několik svých kreseb do soutěže [Věda je krásná](#) a hned se dvěma uspěla. Odborná porota vyhodnotila její obrázek *Jespáci píseční* jako nejlepší z přihlášených děl v kategorii Vědecká ilustrace. S obrázkem *Ptáci v černobilé* navíc obsadila ve stejné kategorii i třetí místo.

„Jespáky jsem kreslila proto, že to je velmi zajímavý druh ptáků a navíc se mi moc líbí,“ vysvětlila a podotkla, že jespáci píseční jsou jedním z nejzajímavějších druhů ptáků, které pozorovala na našem území. V České republice se totiž vyskytují jen velmi ojediněle. „Za pět let, co se věnuji birdwatchingu, jsem je viděla asi jen třikrát. Jsou zvláštní tím, že hnízdí daleko na severu v Arktidě a nepřijdou příliš do styku s lidmi, proto z nich nemají strach. Když jsem je viděla tady, mohla jsem k nim přijít na tři čtyři metry. To byl velmi intenzivní zážitek, protože takhle blízko se k ptákům většinou nedostanete, pokud to není holub nebo sýkorka.“

Jespáky Martina kreslila pomocí svého tabletu. Využití nových technologií ve výtvarném umění si velmi pochvaluje. „Myslím, že spousta lidí digitální tvorbu zbytečně odsuzuje, protože si myslí, že to je jednoduché, že prostě vezmete

fotku, nějak to zaobalíte a najednou máte ilustraci. To ale není pravda. Dá to stejně práce, jako kdybyste používali tradiční techniky," upozornila.

Když kreslí přírodu, snaží se být velmi realistická, aby výsledek co nejvíce odpovídal skutečným proporcím ptáků nebo třeba zbarvení jejich peří. Svou představivost proto nechává rozjet naplno hlavně tehdy, když kreslí témata, která vycházejí z fantasy příběhů. Její tablet se proto kromě ptáků a jiných přírodních motivů hemží obrázky okřídlených draků. Když zrovna nestuduje nebo nepozoruje ptáky, kreslí. Sama říká, že není chvíle, kdy by neměla něco rozpracovaného, a už dnes plánuje, s čím se přihlásí do příštího ročníku soutěže *Věda je krásná*.

Líbí se vám ilustrace Martiny Nacházelové? Všechna její díla si můžete prohlédnout [ZDE](#)